

Hvorfor ikke bruge EU i denne her sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen, om der er en pris, der også for SF kan blive så høj, at det kan blive nødvendigt at afskaffe de fire forbehold; at SF aktivt vil gå ind og arbejde for en afskaffelse af et af forbeholdene, f.eks. det, vi diskuterer i dag, den fælles valuta. Kan prisen blive så høj, at det bliver nødvendigt, eller er ingen pris høj nok, så SF højtideligt holder fast i et løfte, de gav i starten af 1990'erne, uanset hvad udviklingen byder på?

Nu er alle jupartierne blevet afæsket alverdens garantier og forklaringer på, hvad der skal ske bare om få måneder i Nice. Jeg vil godt spørge hr. Holger K. Nielsen: Kan prisen blive for høj?

SF's egen finansordfører har jo påpeget, at finanspolitisk kommer det til at koste Danmark, hvis vi fastholder den nuværende status, hvor vi er med i ØMU's anden fase, og hvor vi lægger os op af de andre valutaer, men hvor vi har frasagt os indflydelse og dermed kører med højere rente og skal køre med en endnu strengere finanspolitik og en endnu strengere økonomisk politik for at have troværdighed i forhold til de finansielle markeder.

Men kan den pris aldrig blive for høj, også for SF? Er det slet ikke en diskussion, som hr. Holger K. Nielsen vil ind i på nogen som helst måde?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var en meget ubehagelig, ja, nærmest desperat trussel, hr. Holger K. Nielsen kom med for lidt siden. Han sagde: Hvis regeringen vil have genoplivet den gamle skyttegravskrig i dansk politik om europapolitikken, så er det dens eget ansvar, så er det dens skyld. Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen bør være så ærlig, så han må give mig medhold i, at den gamle opdeling i ja- og nejpartier, er ved at være slut. Vi har alle sammen mindretal – nogle af os store mindretal, andre af os mindre mindretal – der mener noget andet, end partiets flertal gør.

Fronten går ikke mellem ja- og nejpartier. Den går midt ned igennem alle partierne i Folketinget, og jeg opfatter det efterhånden mere og mere tydeligt som en kamp mellem

dem, der vil være med i det internationale samarbejde for at kæmpe for bedre miljø, for bedre arbejdsvilkår, for bedre styr på økonomien, og så dem, der kun vil vende sig indad og kun vil arbejde for Danmarks interne forhold.

De gamle skyttegrave kan ikke genoplives hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Lige til det sidste: Det er da ikke nogen trussel. Hvad er det for noget snak? Det, jeg siger, er, at meget tyder på, at vi igen ryger ud i en polariseret diskussion med ca. 50 pct. for og 50 pct. imod. Dét siger jeg, at det er at spille hasard med den danske EU-politik, at vi gang på gang på gang skal have folkeafstemninger, hvor man har ca. 50 pct. af befolkningen imod sig.

Hvorfor ikke i stedet for acceptere grundlaget fra 1993, som jo netop var en konsekvens af nej-tet den 2. juni, og som skulle give et nyt grundlag, og så sige, at nu har vi de her undtagelser, hvor vi står uden for på de her områder, og det er ikke nogen katastrofe, for vi kan alligevel godt få indflydelse og have en god placering i det europæiske samarbejde? Det, der simpelt hen er min pointe, er, at de undtagelser efter vores mening ikke skal til folkeafstemning.

Så spørger fru Lene Espersen: Kan prisen ikke blive for høj? Jo, selvfølgelig kan den da det. Det er jo ikke sådan, at jeg har gravet mig ned i et hul og ikke vil se verden omkring mig. Det er der ingen der gør. Det, jeg bare siger, er, at prisen er ikke for høj i øjeblikket. Der er intet, der for mig at se kan begrunde, at vi tager en folkeafstemning om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase nu. Der er intet, der kan begrunde det. Vi kendte forudsætningerne i 1993. Der er ingen, der kræver, at vi skal gå med. Der er ingen økonomisk nødvendig i at gå med. Som Det Økonomiske Råd siger i dag, så er der intet i vores økonomi, der tilsiger, at vi skal gå med. Der er så nogle politiske afvejninger, der gør, at man ønsker at gå med. O.k., jeg mener, det er dumt, men det er i sidste ende de her politiske ting, som betyder noget.

Så er der hr. Claus Larsen-Jensen, der spørger: Hvad er SF's svar på globaliseringen? Det kunne jeg jo skrive flere bøger om, og det har jeg ikke tid til at læse op på det halve minut, som jeg har her. Men vores svar er ikke, at vi skal isolere os i national selvtilstrækkelighed. Overhovedet ikke! Og hele pointen i den tale, jeg holdt før, var jo, at et nej til ØMU'en ikke er